

Willem Thies - Twee vogels één kogel

Een spionagebundel met een boodschap

Willem Thies (1973) kreeg voor zijn debuutbundel *Toendra* de C. Buddingh'-prijs en werd voor zijn tweede werk, *Na de vlakte*, genomineerd voor de J.C. Bloemprijs. Zijn derde dichtbundel *Twee vogels één kogel* is nog net geen spionagethriller, maar kan zeker doorgaan voor spionagebundel. Stiekem turen personages door kiertjes, scheuren en hun eigen vingers in de hoop de geheimen van een bekende wereld te ontrafelen. Er verschijnt een breed scala aan gluurders die in woonkamers, woonwijken en winkelstraten om zich heen kijken. Zo is er een nieuwsgierig kind dat zijn handen als kokers voor zijn ogen houdt om de voorbijgangers op straat te bespieden, maar ook een man die na het wakker worden de huid van zijn geliefde op minuscule wijze bestudeert. In andere gevallen krijgt de lezer zelf een vergrootglas aangereikt en kijk je naar binnen bij eenzame mensen, of werp je een blik op plekken waar juist geen mens te vinden is.

Spionage

Dit spionageproces schept ruimte voor Thies om talloze kleurrijke karakters te creëren. In slechts een paar zinnen is hij in staat een compleet levensverhaal neer te pennen. Memorabel is de vertelling van de Koerdische fietsenmaker die 's avond terugkeert naar de eenzaamheid van zijn eenpersoonswoning, of de dame van middelbare leeftijd die wanhopig op zoek is naar een one night stand. Er wordt niet alleen naar persoonlijkheden gekeken, maar ook naar lichamen: dode dieren, verkeersslachtoffers en een dode mammoetbaby passeren de revue. Walging wordt vermengd met een onbedwingbare interesse in de vergankelijkheid van het vlees. In het gedicht 'Plantaardig Bewind' wordt die vergankelijkheid uitgebeeld door een oud huis, dat de bossen over zich heen ziet woekeren:

Ingenomen. Heroverd door de rechtmatige eigenaar. Niet door dreunende legerlaarzen en bulderend geschut

maar geruisloos – door geduldig oprukkende boomwortels, op pantoffels sluipend mos, regenwater, bodemdieren, herfstafval.

Zo laat Thies mensen kijken naar anderen, levend of dood, maar ook naar zichzelf, en laat ons vervolgens nadenken over wat het betekent om mens te zijn.

Land, zee en lucht

Deze thematiek wordt verder benadrukt door de structuur van de bundel. Thies heeft zijn gedichten onderverdeeld in een drieluik. In de eerste twee delen wordt de mens bekeken terwijl hij zich voortbeweegt in de stad en in de natuur. In het laatste gedeelte is de mens slechts een klein onderdeel van de overweldigende en altijd overwinnende natuur. Het derde deel is echter een stuk minder pakkend dan de twee eerste hoofdstukken. Thies is op zijn best wanneer hij over mensen schrijft, maar wanneer hij zich op de kracht van de natuur richt, vervalt zijn eigen stemgeluid in clichés van land, zee en lucht. Een goed voorbeeld is de manier waarop een landschap beschreven wordt in 'Eldhestar', waarbij vooral de laatste zin clichématig overkomt:

Een slordig stenig landschap, schrale bomen,
een laaghangend plafond van wolken.

Afgezien daarvan is *Twee vogels één kogel* een vlechtwerk van gedichten die gaan over sterfelijkheid en identiteit en de hoop en wanhoop die uit deze tegenstelling te halen zijn. Het resultaat is een spannend, vernieuwend geheel waarin zowel de tragiek als de pracht van het leven gevierd worden.

Anouk Abels

Willem Thies, *Twee vogels één kogel*
paperback, 56 blz, €14,96
Podium, ISBN 978 90 575 9516 5

Sponsoring

- [Twitter](#)
- [Facebook](#)